Joi, 2 februarie 2023

P9_TA(2023)0022

Cerere de ridicare a imunității lui Nicolas Bay

Decizia Parlamentului European din 2 februarie 2023 privind cererea de ridicare a imunității lui Nicolas Bay (2022/2054(IMM))

(2023/C 267/05)

Parlamentul European,

— având în vedere cererea procurorului Curții de Apel din Rouen din 18 noiembrie 2021 de ridicare a imunității lui Nicolas Bay, transmisă prin scrisoarea ministerului Justiției din Franța din 16 mai 2022 în cadrul unei anchete preliminare și anunțată în plen la 8 iunie 2022,

— în urma audierii lui Nicolas Bay, în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de procedură,

— având în vedere articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct,

— având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 octombrie 2008, 19 martie 2010, 6 septembrie 2011, 17 ianuarie 2013 și 19 decembrie 2019 ([1]),

— având în vedere articolul 26 din Constituția Republicii Franceze, modificată prin Legea constituțională nr. 95-880 din 4 august 1995,

— având în vedere articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A9-0015/2023),

A. întrucât procurorul Curții de Apel din Rouen (Normandia, Franța) a solicitat ridicarea imunității lui Nicolas Bay, deputat în Parlamentul European din partea Franței, în vederea efectuării unei anchete preliminare în legătură cu înaintarea unor acuzații penale de presupusă incitare la ură sau violență pe motive de origine, etnie, naționalitate, rasă sau religie, prin vorbe, text, imagine sau comunicare publică prin mijloace electronice;

B. întrucât, la 5 mai 2021, Nicolas Bay a publicat un videoclip pe contul său de Twitter și pe Facebook, filmat în fața șantierului de construcție a moscheii Guinchainville (Normandia, Franța), în care se presupune că se conțin afirmații prin care se face o legătură între construcția de moschei și răspândirea islamului politic pe teritoriul francez și comiterea de acte teroriste; întrucât, în materialul video, Nicolas Bay a menționat în special uciderea unui locuitor al Évreux ca dovadă a delincvenței, a criminalității și a terorismului; întrucât materialul video a rămas mai mult timp pe platformele de comunicare socială și a dat naștere, atât pe Facebook, cât și pe Twitter, unor comentarii de incitare la ură din partea cititorilor, însoțite de apeluri la eradicarea tuturor adepților islamului;

C. întrucât la 20 iunie 2021 au avut loc alegeri regionale pentru Consiliul regional din Normandia; întrucât, la momentul înregistrării materialului video și a comentariilor pe care le conține acesta, Nicolas Bay era candidat la aceste alegeri regionale; întrucât materialul video a fost înregistrat pe teritoriul circumscripției electorale a lui Nicolas Bay;

D. întrucât Nicolas Bay a fost invitat să fie audiat de către autoritățile de poliție competente la 6 septembrie 2021 și întrucât acesta nu a venit la audiere și nici nu a prezentat justificări pentru absența sa; întrucât i-a fost trimisă o nouă invitație de a se prezenta la 29 septembrie 2021 și întrucât, la 21 septembrie 2021, Nicolas Bay a informat autoritățile de poliție, printr-o scrisoare, cu privire la refuzul său de a se prezenta la audiere, invocând imunitatea sa parlamentară;

([1]) Hotărârea Curții de Justiție din 21 octombrie 2008, Marra/De Gregorio și Clemente, pronunțată în cauzele conexe C 200/07 și C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Gollnisch/Parlamentul, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2013, Gollnisch/Parlamentul, pronunțată în cauzele conexe T-346/11 și T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; hotărârea Curții de Justiție din 19 decembrie 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Joi, 2 februarie 2023

E. întrucât, pe de o parte, Parlamentul nu poate fi echivalat cu un tribunal și, pe de altă parte, în contextul unei proceduri de ridicare a imunității, deputatul în cauză nu poate fi considerat drept „acuzat” ([2]);

F. întrucât acțiunile presupuse nu constituie opinii sau voturi exprimate de Nicolas Bay în cadrul exercitării funcțiilor sale de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, ci vizează, mai curând, activități cu un caracter regional;

G. întrucât scopul imunității parlamentare este acela de a proteja Parlamentul și deputații săi de proceduri judiciare inițiate în legătură cu activitățile desfășurate în exercitarea funcțiilor parlamentare, activități care nu pot fi disociate de aceste funcții;

H. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, deputații în Parlamentul European beneficiază, pe teritoriul național, de imunitățile de care se bucură deputații în parlamentul statului în cauză;

I. întrucât articolul 26 din Constituția franceză prevede că niciun membru al parlamentului nu poate fi urmărit, cercetat, reținut, deținut sau judecat pentru opiniile sau pentru voturile exprimate în cadrul exercitării funcțiilor sale oficiale și niciun membru al parlamentului nu poate fi arestat pentru o infracțiune și nu poate face obiectul niciunei alte măsuri privative sau restrictive de libertate fără autorizația parlamentului;

J. întrucât, în cazul de față, Parlamentul nu a găsit nicio dovadă de *fumus persecutionis*, și anume elemente de fapt care să indice că intenția care stă la baza procedurii judiciare ar putea fi subminarea activității politice a unui deputat și, prin urmare, a Parlamentului European,

1. hotărăște să ridice imunitatea lui Nicolas Bay;

2. încredințează Președintei sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei responsabile autorităților competente ale Republicii Franceze și lui Nicolas Bay.

([2]) Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2019, Briois/Parlamentul, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.